

tréba, že od prosince do června 1922 nevytěrovala se nájemnice p. Hüblerová do náhradního bytu, který jí obec poskytl, nešlo se tak ani o majetmina, takže 30. srpna 1922 byla tato za asistence četnictva přestěrována a tak místnost uvolněna. Stavba obce přešla v ochranné klíč od místnosti. P. G. Holle však naričil Fr. Benkovi, aby uzavřel chodbu a klíč nikomu nevydával. Tak místnost byla volná, ale nikdo tam nemohl. Jarovič podal na okres. politickom správu v Žateci, která vyklizení naričila, žalobou pro rušení dráhy ku krajskému soudu v Mostě, kterážto pře protáhla se celým pokem, až v červnu 1923 přišla před nejvyšší správní soud v Bonně a ten rozhodl, že byt být nezákonně zabrán. Mezitím vyjádřil Holle okres. polit. správu, aby sjednal přístup k bytu. Jelikož neustále odmítal, tu v únoru 1923 byl byt za asistence četnictva otevřen (resp. chodba), na účet Holliu faktoupen klíč pro učitele, takže konečně 1. března dostává se učitel bytu. Toto rozhodnutí jednání bylo vynuceno hlavně tím, že od 1. ledna 1923 nádejkem změny v rodině p. Nekováře, byl nucen přenocovati učitel v Žateci v hostinci a sem každý den doerážeti. Konečně byl byt získán, ale jaký. Ždi byly tak velké, že při neustálém větrání, byly potřeby sítou větrom plněni. Podlaha byla z cementových dlaždic, takže byl příliš studený. Tím ohroženo značné zdraví učitele. Jediné tu bylo, že mohl v klidu se vyspat. Jinak byt neposkytl hlavně - místa pro práci učitele mimo školu.

Stavba školy:

Jelikož ani místnost pro třídu nevyhovovala plně, pak škola potrádala jakékoliv místnosti pro kabinet, takže pomůcky musely být po zemi ve třídě nebo za okny, případně v bytě učitele, kde všude byly vškem, nebylo tu ani místa pro učební sešity, nebylo školní zadržky, tu byla podána již v květnu 1922 žádost o stavbu české školy. Ústavem klubu poslanců českoslov. socialistů opravdu přelimitována byla stavba školy na rok 1923. Aby mohlo být započato se stavbou školy hned na jare 1923 byly místním školním výborem navrženy místa pro stavbu. A sice: 1. místo - pole velkostatků (firma Hille - Dietrich) č. kat. 565, 564, 563; 2. místo - zahrada p. Alfreida Kraupera (umrtvěl otec) č. k. 72; 3. místo - pole velkostatků č. k. 431/1. a 4. místo - pole p. Tolbicele č. k. 412.

Návrh tento nastal prostřednictvím okres. škol. inspektorátu v Pöbboaneer ministerstvu školství a nar. ověry a řádosti, aby s určením provedeno komisionelní řešení o vhodnosti pozemku a jeho výkupu. Ministerstvo školství a nar. ověry předalo tuto žádost ministerstvu veřejných prací, kde však věc usmla. Namé byly urgence. Již v lednu bylo usneseno místním školním výborem znovu upravit tuto otázku stavby školy a ku pomoci požádány poslancecí knihy a nar. jednoty Severočeská. Podlouhýl rozmyšlením, konečně volána byla komise k vyhlídnutí místa pro stavbu školy, která se konala 23. dubna 1923. (Kiz stálo v předu - pospiny přitomný.) Tu byla sčítána čtyři místa navržena uznána za vhodná a vyhlídnuo místo na poli velkostatků č. k. 538, při čemž sjednán dobrovolný prodej tohoto místa. Ale oděmí jání z ministerstva byla stavba školy raději přemúta na r. 1924, jelikož nyní ministerstvo veřejných prací muselo reaukovati plác stavel, aby mohlo křiti z tohoto roku porodit r. 1922. Tak dostává se stavba školy do větších bodu, nežpřij není možno s úspěchem dojiti k cíli ani doima dalšími memorandy místního škol. výboru podanými ministerstvu škol. a nar. ověry, veřejných prací a financí. Ba ani požádání poslancecí intervence nepomohla proti rozhodnutí ministerstva veřejných prací. S tako malým úspěchem přidržíme ku konce škol. roku, ba ani majetkový nepřivádily lépe, takže ještě od dubna nebylo místo vykoupeno a vyměřeno a zda se, že podobná činnost jako při podání prvního návrhu vyvine se i zde a pak zase jklamání.

Přem školního roku konal místní školní výbor 6 schůzí, vykazoval se sítion stavby školy?

Jak účinně a pilně pracovali jsme v bojích předcházejících stejnou věrou účastníci prodej velkostatků.

Jme se při proaeji zdejšho velkostatku. Při podzimním klesání marky německé v r. 1922 prodělala firma Hille - Dietrich, majitelka zdejšho velkostatku, značné miliony takže hrozil velký úpadek financí. Proto tato firma hleděla získati aralyer českých korun prodejem hospodářských objektů v naší republice. Proto mála kupce v Vestěmické rafinerii (společnost). Tím měly však se dostati velkostatky opět do rukou německých, třeba pod záštitou Živnostenské banky. Aby tato koupe byla zmařena učiněny kroky u Pözenkovičs úřadu, kdež příslíbno nepotvorzení proaeje. Tím však nabyta tato otázka časové aktuálnosti a proto hledání byli kupci - Čeři na jednotlivé objekty. Na zdejšho velkostatek Těšelské - Horčice bylo vyhlídnuo